

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

★
1956 metų
sausio mėn.
15
sekmadienis
Nr. 4 (978)
★

Kaina 15 kap.

Gerinti mokomąjį-auklėjamąjį darbą mokyklose

Eilėje rajono mokyklų sėkmingai vykdomi Partijos ir Tarybinės vyriausybės nutarimai švietimo klausimais. Gerus rezultatus mokomajame - auklėjamajame darbe pasiekė Gaigalių septynmetė mokykla (direktorius drg. Kirlys), Siaurių pradinė mokykla (vedėja drg. Valiukaitė). Ypač gerus rezultatus pasiekė Didžprūdžių pradinė mokykla (mokyklos vedėjas drg. Klybas). Čia visi 7-15 metų amžiaus vaikai lanko mokyklą. Moksleivių pažangumas už II-ji ketvirtį 83,3 proc. Visi pionieriško amžiaus vaikai - pionieriai. Mokyklos vedėjas drg. Klybas turi tamprų ryšį su moksleivių tėvais, kolūkių valdyba ir apylinkės Taryba.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XIX suvažiavimas savo priimtose „Direktyvose dėl penktojo penkmečio plano TSRS liaudies ūkiui išvystyti 1951-1955 metais“ nurodė: siekiant toliau kelti bendrojo lavinimo mokyklose socialistinę auklėjamąją reikšmę ir užtikrinti moksleiviams, baigiantiems vidurinę mokyklą, sąlygas laisvai pasirinkti profesijas, pradėti vykdyti polittechninį mokymą vidurinėje mokykloje ir imtis priemonių, reikalingų perėjimui prie visuotinio polittechninio apmokymo.

Politechninio mokymo reikšmė dar labiau išskyla su TSKP CK rugsėjo, vasario-kovo ir liepos plenumų nutarimais, kurie įpareigoja mokytojus skirti daugiau dėmesio žemės ūkio klausimams mokymo-auklėjamajame darbe, įdiegti moksleiviams kolūkinės gamybos, o taip pat pramoninės gamybos pamėgimą.

Politechninis mokymas taip pat turi padėti mokykloms įgyvendinti tokius svarbius komunistinio auklėjimo uždavinius, kaip komunistinės pažiūros darbą, į socialistinę nuosavybę, kolektyvizmą, drausmingumą, darbo įgūdžių, techninio supratimo ir kt. Ypatinai svarbią vietą polittechninio mokymo įgyvendinimui turi fizikos, chemijos, biologijos disciplinos ir praktikos darbai bandymų sklypuose bei mokomose dirbtuvėse.

Gerų rezultatų, įgyvendinant polittechninį mokymą, atsiekė mokytojai Pajarskas, Vaitieka (Kupiškio

Vlado Rekašiaus vardo vidurinė mokykla), Drilinginė (Subačiaus vidurinė mokykla).

Tačiau Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos (direktorius drg. Jonuška) pažangumas tieskia 65,9 proc. (!). Ypač žemas pažangumas iš gimtosios kalbos, rusų kalbos ir matematikos. Šioje mokykloje žema moksleivių drausmė, nėra vieningų reikalavimų, sistemingos idėjinio-politinio auklėjimo sistemos, nėra kontrolės iš mokyklos vadovybės pusės. Kaip paaiškinti tokį faktą, kad mokyklos direktorius drg. Jonuška per 1955-56 m. m. nėra aplankęs nė vieno mokytojo pamokos? Kaip galima charakterizuoti vieno ar kito mokytojo darbą, kokią paramą gauna jaunieji specialistai iš mokyklos vadovybės pusės?

Mokyklos vadovybė ir klasių vadovai visiškai nusišalinę nuo auklėjamojo darbo mokykloje. Kaip, pavyzdžiui, VIII klaseje iš 20 komjaunuoliško amžiaus moksleivių nėra nė vieno komjaunuolio (klasių vadovas mokyk. Valečka). Mokytojas Vaitiekūnas ir toliau demonstratyviai neleidžia savo vaikų nei į pionierių, nei į komjaunimo organizacijas, nors ne vieną kartą buvo kritikuotas tiek mokytojų pasitarimuose, tiek spaudoje. Silpni mokomojo-auklėjamojo darbo rezultatai Kikonų pradinėje mokykloje (mokytoja Paberalienė), Didžprūdžių septynmetėje mokykloje (direktorius Vanagas).

Dar silpnai liaudies švietimui vietose padeda apylinkių Tarybos ir kolūkių valdybos. Dar nėra dėmesio centre mokomasis-auklėjamasis darbas iš pirminių partinių organizacijų, LLKJS rajono komiteto pusės.

Eilė kolūkių valdybų, kaip „Pirmūno“ (pirmininkas drg. Tamošiūnas), „Lukonių“ (pirmininkas drg. Janonis) mokyklinio amžiaus vaikus įjungia į kolūkinę gamybą. Vaikai, lankantieji iš tolimesnių vietų mokyklas, nepavėžinami.

Reikalinga liaudies švietimo skyriui, visiems mokyklų vadovams žymiai sustiprinti vadovavimą bei kontrolę mokomajam-auklėjamajam darbui, su naujais laimėjimais darbe sutikti TSKP XX suvažiavimą.

Tarybų Lietuvoje

Mažiesiems vartotojams

Vilniaus „Viktorijos“ fabrike kas valandą nuo konvejerio nuimama 160-190 porų įvairiaspalvės vaikiškos avalynės. Įmonė per pamainą išleidžia aulinių batukų, pusbačių, sandaliukų dvigubai daugiau negu pernai. Sukirpėjai drg. drg. Beržinskas, Bobrovskis, siuvimo cecho darbininkai drg. drg. Rybakovas ir Šmeliova kasdien pusantro-du kartus viršija savo užduotis.

Jau dabar, žiemos mėnesiais, fabriko kolektyvas rūpinasi, kokią avalynę nešios vaikai sekančią vasarą. (ELTA).

PAŠARŲ PARUOŠIMAS SUŠĖRIMUI

AKMENĖ (ELTA). Nuo pirmųjų gyvulių žemėjimo dienų „Vienybės“ kolūkyje partinės organizacijos iniciatyva suorganizuotas stambiųjų pašarų paruošimas sušėrimui. Įsigytos trys pašarų kapoklės, naujoje karvidėje įrengtos 4 dėžės, kuriose susmulkinti šiaudai savaiminiu būdu kaitinami. Karvidėje taip pat įrengtas pašarų šutintuvas.

Stambiųjų pašarų paruošimas sušėrimui taip pat organizuotas Lenino vardo, Šimano Daukanto vardo, „Gegužės Pirmosios“ ir „Jaunosios gvardijos“ kolūkiuose.

Įsijungęs į socialistinį lenktyniavimą TSKP XX suvažiavimo garbei Rietavo miškų pramonės ūkio kolektyvas paruošė daugiau kaip 2.500 kubinių metrų miško medžiagos virš 1955 metų užduotis. Nuo traukoje: miško medžiagos pakrovimas į sunkvežimius Šventų sandėlyje.

V. Rupšlaukio nuotr.

(ELTA).

TSKP XX suvažiavimo garbei

Didėja dviračių gamyba

ŠIAULIAI (ELTA). Dviračių gamyklos kolektyvas sėkmingai eina darbo sargybą TSKP XX suvažiavimo garbei. Šiuo metu dviračių paaugliams jau pagaminta du su viršum karto daugiau, negu per pirmąją 1955 metų sausio mėnesio dekadą. Vienu ketvirtadaliu mažiau darbo, palyginti su atitinkamu praėjusių metų laikotarpiu, reikia vienam dviračiui pagaminti.

Tobulindami gamybą, kovodami už techninę pažangą, įmonės darbi-

ninkai ir inžinieriniai techniniai darbuotojai vien tik pernai pateikė 319 racionalizatorių pasiūlymų. Juos įdiegus, gaunama daugiau kaip milijonas rublių metinės ekonomijos. Darbo našumas per metus pakilo 40 procentų, o kiekvieno dviračio paaugliams savikaina sumažėjo 85 rubliais.

Šiuo metu 190 iš 197 dviračio detalių gamina mos vietoje, įsisavinama daugelio detalių gamyba giminingoms šalies įmonėms.

Garvežių remontas sparčiais metodais

Šiuo metu Vilniaus depo mašinistams tenka pervežti daugiau krovinių, negu vasaros mėnesiais. Tuo tikslu prireikė daugiau gerai sutvarkytų garvežių.

Garvežių depo plovimo cecho kompleksinės brigados brigadininkas V. Žarinovas pasiūlė išvystyti socialistinį lenktyniavimą už kiekvieno garvežio atremontavimą pirma laiko. Jo iniciatyva įvestas griežtas garvežių remonto grafikas. Prieš parą jau yra žinoma, koks garvežys bus remontuojamas. Iš anks-

to pasiruošama pakeisti detales ir mazgus. Kompleksinės brigados darbininkai įsisavino visas specialybes, reikalingas remontuojant, ir kiekvienas jų gali atlikti bet kurią užduotį.

Garvežių prastovėjimas plovimo remonte sparčių darbo metodų dėka sutrumpintas beveik 2 valandomis, o pakylų remontas - 8 valandomis. Tai, savo ruožtu, įgalino padidinti kiekvieno Vilniaus depo garvežio našumą 10-20 procentų.

(ELTA).

Vežamos trąšos į laukus

„Vedrupio“ žemės ūkio artelės nariai, apsvarstę Kauno rajono Mičiurino vardo kolūkio narių kreipimąsi į visus Lietuvos TSR kolūkiečius ir kolūketes, mechanizatorius ir žemės ūkio specialistus, priėmė nutarimą mičiuriniečių pavyzdžiu panaudoti vietinius išteklius laukų derlingumui pakelti. Žemės ūkio artelės nariai įsipareigojo pagaminti 6.000 t organinių trąšų komposto, reikalingo visoms kolūkio dirvoms patęsti. Vien pirmos laukininkystės brigados (brigadininkas J. Petrulis) žemdirbiai įsipareigojo pagaminti virš 1.500 t organinių trąšų ir jas išvežti į laukus. Įsipareigojimai vykdomi. Vykdydami socialistinį lenkty-

niavimą TSKP XX suvažiavimo garbei P. Pukėnas, J. Masys, P. Petrulis ir kiti II laukininkystės brigados kolūkiečiai aktyviai dalyvauja durpių išvežime į laukus. Pirmosiomis durpių į laukus vežimo dienomis, šio mėnesio 10 ir 11 d. d., į dirvas išvežta apie 60 vežimų durpių. Šiuo metu greta durpių vežimo taip pat vykdomi mėšlo išvežimo į laukus bei durpių-mėšlo komposto gamybos darbai. Darant kompostą su durpėmis ir mėšlu maišomi fosforitmilčiai. Paruošiant rudeni į volus sutrauktas durpes jų išvežimui į dirvas, didelę paramą suteikia Kupiškio MTS mechanizatorius Masiulis.

J. Kregždė

RUOŠIASI PAVASARIO SĖJAI

„Artojo“ žemės ūkio artelėje sparčiai vykdomos miško paruošos. Kirtimo darbai jau užbaigti. Šiuo metu Skapiškio MTS mechanizatoriui Grigaliūnui talkininkaujant, atliekamas medienos išvežimas. Miško kirtimo darbuose aktyviai dalyvavo kolūkio pirmininko pavaduotojas P. Likas, kolūkiečiai J. Tubelis, St. Čiurlis, St. Žiaugra ir kt.

Lygiagrečiai su miško ruošos darbais vykdomas pasiruošimas pavasario sėjai. Žemdirbių socialistiniame lenktyniavime

TSKP XX suvažiavimo garbei kovoje už žemės ūkio inventoriaus remontą, sėklų supylimą ir jų savalaikį paruošimą pavasario sėjai pirmąja II laukininkystės brigada (brigadininkas P. Silickas). Sandėlininkui L. Čiurlui vadovaujant, sparčiai vykdomi supiltų sėklų valymo darbai. Sėklų valymui panaudojamas vietinis inventorių (arbai ir fuchteliai). Valyme aktyviai dalyvauja St. Žiaugra, St. Čiurlis ir kiti kolūkiečiai.

J. Kelmas

PARTIJOS GYVENIMAS

Kolūkio komunistai kovoje už visuomeninio ūkio suklestėjimą

Mūsų kolūkio komunistai, kaip V. Baronas, J. Adomėlis ir kiti, užima vadovaujamą padėtį kolūkinėje gamyboje. Partinė organizacija nuolat plečia ryšius su masėmis. Šiame darbe ypač veiksminga priemonė — atvirų partinių susirinkimų organizavimas, kurių metu apsvarstome visus svarbiausius kolūkinio gyvenimo klausimus. Pavyzdžiui, praeitame atvirame partinės organizacijos susirinkime, įvykusiame gruodžio mėn. 18 d., buvo svarstomi gyvulių žiemojimo organizavimo, pasiruošimo pavasario sėjai, kolūkio sieninės spaudos vystymo klausimai. Į atvirus partinius susirinkimus dalyvauti visuomet kviečiami komjaunuoliai, laukininkystės brigadų brigadininkai, fermų vedėjai ir kitas kolūkio aktyvas. Tokiu būdu visi kolūkiečiai supažindinami su partinei organizacijai tenkančiais uždaviniais ir įtraukiami į jų vykdymą. Masinio politinio darbo dėka nuolat kyla kolūkio narių politinis ir gamybinis aktyvumas. 1955 ūkiniais metais kolūkiečiai K. Bagdonavičius, J. Petrusis, F. Kotovas, V. Popkovas ir J. Daukas laukininkystėje išdirbo po 500 darbadienių. Didėja visuomeninio ūkio pajamos. Vien D. Kukenio vadovaujama laukininkystės grandis davė 184 tūkstančius rublių piniginių pajamų. Palyginus su 1954 metais, piniginės pajamos padidėjo apie 66 procentus.

Sėklos supiltos ir išvalytos. Šiuo metu tikrinamas jų daigumas. Plūgai, akėčios, vežimai ir kitas žemės ūkio inventorių suvežtas į inventoriaus bazes ir remontuojamas. Žemės įdirbimo padargų remontą atlieka kalviai P. Sasnauskas ir P. Kiaulėnas. Vežimus, ratus, roges ir kt. remontuoja kolūkiečiai A. Nanys ir P. Ragauskas.

Arkliai gerame kūno stovyje ir bet kuriuo metu juos galima panaudoti darbe. Pašarų visam visuomeninių gyvulių uždaram šėrimui pilnai užteks. Kolūkio žemės ūkio specialistui P. Bartuliui vadovaujant, komisija kiekvieną mėnesį atlieka patikrinamąjį aptarnavimą. Visi pašarai randasi pašarininko A. Pilkausko žinioje, kuris juos pagal paskyras išduoda šerikams. Be to, pašarininkas nuolat kontroliuoja šerikų darbą ir kovoja, kad pašarai nebūtų švaistomi. Arklių šerikas P. Žasinas netaupia

šeria, todėl jam pašarai išskiriami mažais kiekiais, apibrėžtam dienų skaičiui, tokiu būdu ir jis priverčiamas taupyti.

Karvių šėrimui sudarytos daug gausesnės pašarų normos, negu praeitais metais. Sudaryti racionai, pagal kuriuos kiekvienai melžiamai karvei į dieną turi būti duodama po 4 kg dobilų, 4 kg vasarinių šiaudų, 2 kg žiemkenčių šiaudų ir 20 kg siloso. Nuo kovo mėnesio 15 d. veršiusis dauguma karvių. Kiekvienai apsiveršėjusiai karvei numatoma duoti papildomai 4 kg pašarinių runkelių. Karves šeria melžėjos. Melžėjoms išduoda pašarus ir kontroliuoja šėrimą vyresnysis galvijų šerikas J. Puinauskas.

Iš pirmos pažiūros visa tai — gerai, užkirstas kelias pašarų švaistymui. Galbūt taip pat taupumo sumetimais karvės kasdien negauna 4 kg vasarinių šiaudų. Gi žiemkenčiai šiaudai šeriami neparuošti, kuriuos karvės mažai ēda. Todėl dauguma šiaudų klojami į mėšlą, tariamai dėl mėšlo surišimo, mat, karvės laikomos giliame tvarte, kurio kreikimui galima durpių kraiko. Jei būtų sausai pakreikiama, karvės neklimptų į durpių kraiką kreiktą mėšlą, o tuo pačiu galima būtų sutaupyti daug žiemkenčių šiaudų. Karvės žiemkenčius šiaudus noriai ēstų, tik reikia juos smulkinti, kaitinti savaiminiu būdu, apšutinti arba kalikinti. Gi dabar dėl minėtų priežasčių žemas karvių pieningumas, kaip melžėja F. Ivanovaitė sako, kiekviena melžiama karvė į dieną duoda ne daugiau kaip po 2 kg pieno.

Visuomeninės kiaulės šiltais žiemoja tipinėje kiaulidėje. Pagal racioną kiekvienai motininei kiaulei tenka po 2 kg pašarinių miltų, 3 kg bulvių ir po 3—4 kg vitamino šieno. Panašūs racionai sudaryti ir bėkoms. Kiaulių fermos vedėja P. Jugulio bei kiaulių šerikų A. Kaleinikovienės ir M. Kibarytės sąžiningo darbo dėka kiaulės sočios. Šiuo metu 7 motininės kiaulės jau apsiparsė, ir visi parsėliai auga sveiki. Tačiau kiaulių priežiūroje yra ir rimtų trūkumų. Garduose nešvaru, nes nekreikiama, ir mėšlas neišvežamas — nėra nuolatinio mėšlo vežiko. O tai yra ir todėl, kad kiaulininkų priežiūrai tenka po 28 kiaules, tai yra daugiau kaip du kartus gyvulių, negu jos gali prižiū-

rėti normaliai dirbdamos. Jei kiaulidėje gardai būtų kiekvieną dieną išvalomi ir sausai pakreikiami durpių kraiku, būtų galima sudaryti didelių gero mėšlo kiekius. Tačiau mėšlo gamybos padidinimu kolūkio valdyba iki šiol dar nesirūpino. Kaip kolūkio žemės ūkio specialistas P. Bartulis apskaičiavo, kad šiais metais, norint vietinėmis trąšomis patręsti trečdalį visos dirbamos žemės, būtina pasigaminti 3.000 t organinių trąšų. Gi mėšlo, pagal maksimalius apskaičiavimus, numatoma pasigaminti tik apie 900—1.000 t. Viso yra 48,5 t mineralinių trąšų. Turime pasigaminę apie 325 t durpių-mineralinių trąšų mišinio. Kompostavimui rudėnį ištraukta 600 t žemutinio tipo durpių, todėl, ir jas visas sukompostavus, būtų galima patręsti tik ketvirtą dalį dirvų.

Kolūkio partinės organizacijos iniciatyva šiomis dienomis buvo suauktas visuotinis kolūkiečių susirinkimas, kuris apsvarstė Kauno rajono Mičurino vardo kolūkio narių kreipimąsi į visus Lietuvos TSR kolūkiečius ir kolūketes, mechanizatorius ir žemės ūkio specialistus. Susirinkimas priėmė atitinkamą nutarimą, kuriame numatytos priemonės organinių trąšų sukaupimui padidinti. Kolūkiečiai vieningai pritarė kolūkio partinės organizacijos pasiūlymui vietinių trąšų kaupime žemės ūkio artelės nariams taikyti materialinio paskatinimo priemones: kolūkiečiams, savo kiemuose surinkusiems 50 kg pelenų, priskaityti po du garantuotus darbadienius (darbadienis — ne mažiau kaip 3 kg grūdų), visuomeninių laukų trešimui sukaupusiems 1 t mėšlo — 4 garantuotus darbadienius.

Mūsų kolūkio partinė organizacija teikia paramą kolūkio valdybai jos darbe organizuojant visuomeninių gyvulių žiemojimą bei pasiruošiant pavasario sėjai. Tačiau ir partinės organizacijos darbe pasitaiko trūkumų. Pavyzdžiui, žemės ūkio artelėje sudarytas 13 žmonių agitatorių kolektyvas, bet jo veikla nežymi. Partiniame darbe aš dirbu nesenai, todėl masinio politinio darbo organizavime man trūksta patyrimo. Gi partijos rajono komiteto instruktorius A. Buknys šiame darbe nuteikia reikiamos paramos.

Aš skiriu visas jėgas, kad kolūkio komunistai ir toliau pateisintų žemdirbių pasitikėjimą, kad partinė organizacija kolūkiečių kovoje už visuomeninio ūkio suklestėjimą atliktų vadovaujamą vaidmenį.

G. Prokofjevas
„Vėžionių“ kolūkio partinės organizacijos sekretorius

A. Kurmelis

Kolūkiečiai skaito knygas

Didelį dėmesį tarybinei grožinei literatūrai skiria „Laukų spartuolio“ žemės ūkio artelės nariai. Ypač įdomiausi kolūkiečiai tokiomis knygomis, kaip, pavyzdžiui, Fadejevo „Jaunoji

gvardija“, Ostrovskio „Kaip grūdinosi plienas“ ir kitomis. Daugiausia knygų perskaitė kolūkiečiai P. Baronas, V. Gabrėnas ir A. Jasiūnas.

Šalčininkų rajono Kalinino vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai pernai išaugino gausų kukurūzų derlių. 62 hektarų plote iš kiekvieno hektaro vidutiniškai gavo po 300 centnerių žaliosios masės ir po 75 centnerius burbuolių, o kai kuriuose sklypuose — po 500 centnerių žaliosios masės ir po 100 centnerių burbuolių. Tokius rezultatus kolūkiečiai pasiekė dėl to, kad kukurūzus pasėjo laiku ir gerai patręšė dirvoje, rūpestingai juos prižiūrėjo. Šiuo metu kolūkyje veikia ruošiamasi kukurūzų auginimui: į laukus jau išvežta 1.500 tonų durpių, kolūkiečiai mokosi agrotechnikos kursuose, sudaromos grandys kukurūzams auginti. Kolūkiečiai įsipareigojo šiais metais iš viso kukurūzų pasėlių ploto gauti ne mažiau kaip po 500 centnerių žaliosios masės ir po 100 centnerių burbuolių iš hektaro. N u o t r a u k o j e: Kalinino vardo kolūkio pirmininkas I. Guskovas pravedė užsiėmimus su pirmosios ir antrosios brigadų kukurūzų augintojais.

L. Meinerto nuotr.

(ELTA).

MUMS RAŠO

Ar taip turi elgtis kolūkio valdybos narys?

Aš dirbu „Stalino keliu“ kolūkio III laukininkystės brigadoje. Man, kaip ir visiems cukrinių runkelių augintojams, buvo išskirta premija — tam tikras kiekis cukraus. Tačiau aš jo negavau. Mūsų brigados brigadininkas Povilas Karazija, kai susirinkom atsiimti cukraus, man pareiškė, kad esą, tau, Vaičiūniene, cukraus nėra, Argi jo niekas negali sudrausti?

kot pinigų, aš tada jų neturėjau, o dabar — turiu ir noriu cukrų pasiimti. Tada P. Karazija, jau buvo gerai įgėres, išstūmė mane laukan.

Be to, P. Karazija neišrašo brigados nariams darbo knygelių, giminėms, kaip Gri-gui, užrašo daugiau darbadienių, nuolat girtuokliauja.

Argi jo niekas negali sudrausti?

S. Vaičiūniene

Naudojantis tarnybine padėtimi

Savaip pagarsėjo Subačiūje vietos kooperatyvo pirmininko pavaduotojas Alf. Šarkelis. Mėgdamas kiekvieną dieną išgerti, jis įprato imtis visokių priemonių, įvairiausių kombinacijų. Jis dažnai užsuka pas bufeto vedėją J. Ivanovienę, mėgsta nueiti ir į kitą bufetą, kur paprasčiausiai 100 gramų degtinės. Išgėres pinigų nesumoka, pareikšdamas:

— Jums ir taip lieka degtinės, „užsipilsto“.

Jis taip įprato lankytis bufetuose, kad jų vedėjos nebegali atsikratyti „įžymioju“ pirmininko pavaduotoju.

Kada paruošų sistemoje dirbą tarnautojai kreipiasi pas Šarkelį, kad duotų, pav. 5.000 rublių prekių supirkimui (mat, jis drauge eina ir kasininko pareigas), tai pinigų atsisako duoti,

nors jų kasoje yra, arba, davęs 4.500 rublių, likusią dalį vedasi išmokėti į bufetą, kur jam paruošėjai turi užfundyti. Parodyk jam puslitrį — pinigų visada atsiras.

Mėgsta Šarkelis kombinuoti ir kitaip. Užėjęs į bufetą, jo vedėjai pasako:

— Pas tavo netvarka, nešvaru. Prekiauti neleisiu. Uždaryk bufetą.

Ką gi, bufeto vedėja įpila jam 100 gramų... ir reikalas sutvarkytas.

Kooperatyvo žinyboje dirbą tarnautojai labai pasipiktinę tokiomis Šarkelio nešvariomis kombinacijomis ir sukybėmis. Įdomu, kad rajono kooperatyvų sąjungos vadovybė pakenčia tokią padėtį. O taip neturėtų būti.

J. Petkevičius

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Pakelti sienlaikraščio kovingumą“

Taip pavadinta korespondencija tilpo praeitų metų „Stalino keliu“ Nr. 101 (971). Joje buvo iškelta, kad „Stalino keliu“ kolūkio bibliotekos (vedėja A. Drazdytė) sienlaikraštis „Vardan tai-kos“ apipavidalintas neblo-

gai, bet turinio atžvilgiu blankus, paviršutiniškas.

Gautas atsakymas, kad korespondencijoje iškelti faktai yra teisingi. Išaiškintos klaidos sieninėje spaudoje, duoti nurodymai darbui pagerinti.

Nė vieno vaiko už mokyklos ribų! Politechniniam mokymui — rimčiausią dėmesį!

Šiomis dienomis įvyko Kupiškio rajono mokytojų, apylinkių Tarybų vykdomųjų komitetų ir kolūkių pirmininkų bei visuomeninių organizacijų vadovų pasitarimas, skirtas apsvaistinti klausimui „Dėl visuotinio privalomojo septynmečio mokyimo įstatymo vykdymo ir politechninio mokyimo eigų rajono mokyklose“.

Pranešimą minėtu klausimu padarė rajono liaudies švietimo skyriaus vedėjas St. Janilionis. Po pranešimo išsivystė gyvos diskusijos, kuriose dalyvavo apie 20 pasitarimo dalyvių.

Šiame laikraščio puslapyje spausdinama šio pasitarimo medžiaga.

Už tamprų ryšį su mokykla

(Iš „Artojo“ kolūkio pirmininko A. BRIŠKOS pasisakymo)

Neseniai dirbau Skapiškio MTS pirminės partinės organizacijos sekretoriaus pareigose. Dažnai, be kitų svarbių ūkinių klausimų sprendimo, teko spręsti taip pat opius mechanizatorių politinio-idejinio bei kvalifikacinio lygio kėlimo uždavinius. Buvo pasiektas, kad prie Skapiškio MTS būtų atidaryta mokykla suaugusiems, sudarytos sąlygos mechanizatoriams kelti savo bendrąjį išsilavinimą.

Mes suartėjome su mokykla, kuri taip pat palaikė glaudžius ryšius su mumis, su Skapiškio MTS, todėl pagyvėjo gyvenimas ne tik mokykloje, bet ir už jos ribų. Mechanizatoriai įsijungė į saviveiklą, mokytojai, o ypač Baršauskaitė, Matukas ir kiti, jiems padėjo. Išreikštas „Artojo“ kolūkio narių pasitikėjimas suartino mane su kolūkio gyvenimu, įjungė į kolūkinę gamybą, mano siekius ir norus patenkino: esu išrinktas šio kolūkio pirmininku. Ir šiuo metu

galvoju, kad tamprūs ryšiai tarp kolūkio, kultūros švietimo įstaigų bei kitų organizacijų, ypač vietinių Tarybų ir mokyklos, turi būti nuolat stiprinami, nes tik bendru darbu galime pasiekti pilnutinį privalomojo septynmečio mokyimo įstatymo įgyvendinimą rajone, mokytojų-auklėjamųjų darbo pagerinimą.

Mūsų mokytojai turi labiau gilintis į visuomeninį gyvenimą, geriau dirbti su moksleivių tėvais, daugiau skaityti kolūkiniame kaime paskaitų, daryti pranešimus įvairiomis mokslineis temomis, padėti kaimo jaunimui vystant meninę saviveiklą, kultivuojant įvairias sporto šakas, auklėjant jaunimą tarybinio patriotizmo ugdymo, tautų draugystės, mūsų tarybinės Tėvynės darbo žmonių vienybės stiprinimo dvasioje.

Tik bendras kūrybinis darbas duos mums reikiamus rezultatus keliant ekonominį ir kultūrinį lygį kolūkiniame kaime.

KOMJAUNIMO IR PIONIERIŲ ORGANIZACIJOS MOKYKLOSE—RIMTAS MOKYTOJŲ PAGALBININKAS

(Iš Subačiaus vidurinės mokyklos direktoriaus A. PENKAUSKO ir šios mokyklos vyr. pionierių vadovo A. POČIUTĖS pasisakymų)

Didelį vaidmenį gerinant mokomąjį-auklėjamąjį darbą mokykloje vaidina komjaunimo ir pionierių organizacijos, kurios yra rimtas pagalbininkas mokytojams, mokyklos vadovybei. Jos kasdien auga, stiprėja. Dabar komjaunimo organizacija susideda iš 18 narių, pionierių—87. Mokyklos vadovybė, mokytojai palaiko tamprų ryšį su moksleiviais—komjaunuoliais, padeda jiems. Mokytojų komjaunimo organizacija niekuomet nelieta nuošalyje nuo moksleivių komjaunimo organizacijos, nurodyma gaires tolimesniam darbui. Mūsų mokykloje vykdoma aštri kova prieš buržuazinės praeities idealizavimą, demaskuojama buržuazinės ideologijos reakcinė esmė, rodoma didžios tarybinės liaudies politinės-moralinės vienybės, tautų draugystės, tarybinio patriotizmo jėga, ugdoma materialistinė pasaulėžiūra. Mokyklos komjaunimo ir pionierių organizacijos lau-

kia konkretnes paramos iš LLKJS rajono komiteto, kurio darbuotojai dar iki šiol buvo reti svečiai provincijos mokyklose, tuo pačiu ir Subačiaus vidurinėje mokykloje.

Žinoma, dar yra rimtų trūkumų įgyvendinant visuotinį mokymą ir jį politizuojant. Dėl to didelė kaltė tenka ir toms pradinėms bei septynmetėms mokykloms, kurios mažai domisi savo buvusių moksleivių likimu. Tas charakteringa Palėvenės, Varaniškių mokykloms, kurios dar silpnai paruošia moksleivius, todėl vidurinėse mokyklose žemas jų pažangumas.

Didelį vaidmenį politizuojant mokymą turi atlikti mokyklų šefai—įmonės, kolūkiai, MTS ir kitos organizacijos. Įvairių įmonių, organizacijų yra ir Subačiaus miestelyje, tačiau jos mokyklos gyvenimu mažai domisi.

Mokymą sieti su praktika

(Iš Vlado Rekašiaus v. vidurinės mokyklos mokslo dalies vedėjo K. PAJARSKO pasisakymo)

Čia pasisakiusieji draugai mažai atkreipė dėmesį į tą svarbų veiksnį, gilinant moksleivių žinias, politechniškai lavinant juos, kaip mokėjimą teoriją pritaikyti praktikoje, gyvenime.

Mūsų mokykla jau daug padarė šioje srityje, siejant mokymą su praktika, pačiu gyvenimu. Garsus mūsų mokykloje, net žinomas ir už jos ribų, jaunųjų technikų būrelis, vadovaujamas mokytojų S. Vaitiekos. Šio būrelio nariai sukonstruavo eilę veikiančių mašinų, įrankių maketų.

Didžiuojasi mūsų mokykla ir jaunųjų mičiurininkų darbu, kurio rezultate praejusiais metais buvo išaugintas virš 80 įvairiausių rūšių kultūrų derlius. Biologijos mokytojai išmokė jaunuosius žemės ūkio mylėtojus-mičiurininkus išauginti naują grūdinę ir silosinę kultūrą—kukurūzus.

Tačiau sąlygos darbai mūsų mokyklai dar yra gana sunkios: neturime reikiamos bazės politechniniam mokymui sėkmingai vykdyti. Mums jau kelinti metai žada mokyklą statyti Kupiškyje, tačiau pažadai ir lieka pažadais. Mes norime, kad vis tik viena karta Švietimo ministerija išgirstų mūsų balsą ir šiais metais pradėtų naujos vidurinės mokyklos statybą.

Visi vaikai mokosi

(Iš Didžprūdžių pradinės mokyklos vedėjo J. KLYBO pasisakymo)

Gyvakarų apylinkėje tarybinės valdžios metais buvo atidaryta pradinė mokykla, kurioje šiuo metu mokosi visi privalantieji lankyti mokyklą vaikai. Glaudus mokyklos bendradarbiavimas su apylinkės Taryba, su „Nemuno“ ir „Pirmosios vagos“ kolūkių, esančių apylinkėje, valdybomis, vykdomas privalomąjį 7—15 metų vaikų mokyimo įstatymą, užtikrina visų mo-

kyklos mikrorajone esančių vaikų lankomumą. Aišku, jei visi vaikai lanko mokyklą, tai ir pažangumas kyla. Tik 4 moksleiviai dar iki šiol mokosi nepatenkinamai. Užtikrinu, kad mano vadovaujama mokykla ne tik lankys visi moksleiviai, bet ir mokysis jie visi labai gerai. Tą parodys II šių mokslo metų pusmečio rezultatai.

Daugiau paramos mokykloms

(Iš Šimonių vidurinės mokyklos direktoriaus V. KARUŽOS pasisakymo)

Be pateisinamos priežasties Šimonių vidurinės mokyklos nelanko 5 vaikai. Juos įjungti į mokyklą nepasisekė, nors dėl to buvo padaryta eilė žygių: kalbėta su jų tėvais, uždėtos administracinės baudos ir kt. Į tai turėtų kreipti dėmesį ne tik mokykla, o taip pat ir apylinkės Tarybos vykdomasis komitetas, kolūkių valdybos, tačiau iš jų pusės rimtos kovos už privalomojo septynmečio mokyimo įstatymo įgyvendinimą Šimonių vidurinės mokyklos mikrorajone nebuvo.

Švietimo darbas mokyklose dažnai kai kurių vadovaujančių darbuotojų užmiršamas, nesuteikiama mums konkreti, dalykiška parama. Mes dirbame daug, stengiamės visomis jėgomis gerinti mokomąjį-auklėjamąjį darbą, tačiau mūsų

darbo sąlygų priemonių gerinimu mažai kas rūpinasi. Lėšos mokykloms išskiriamos pavėluotai, kai kurioms priemonėms, kaip mokymo reikmėms, jų išskiriama nedaug. Švietimo ministerija neaprupina pilnai mūsų mokyklų vadovėliais, būtinomis mokymo priemonėmis politechniniam mokymui vykdyti. Esamojoje respublikinėje parduotuvėje būtiniausių mokymo priemonių niekad mokyklos negauna, susidaro bereikalingos išlaidos tuo tikslu važinėjanti į Vilnių. Kodėl gi negalima įsteigti tos parduotuvės filialą Panevėžyje?

Mokyklos be konkrečios paramos ir kontrolės negalės pilnai įvykdyti tų uždavinių, kuriuos iškėlė Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė švietimo darbuotojams—mūsų jaunosios kartos mokytojams ir auklėtojams.

Koviniai liaudies švietimo darbuotojų uždaviniai

(Iš rajono liaudies švietimo skyriaus vedėjo S. JANILIONIO pasisakymo)

Jaunosios kartos—būsimųjų komunizmo statytojų auklėjimą Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė patikėjo tarybinei mokyklai. Vienas svarbiausių uždavinių, iškilusių mokykloms, kurio svarbą pabrėžė TSKP XIX suvažiavimas, yra visuotinio septynerių metų apmokymo įgyvendinimas, šiame penkmetyje pereinant prie viduriniojo, plačiai siejant jį su politechniniu mokymu.

Kaip gi šie svarbūs, atsakingi uždaviniai vykdomi mūsų rajono mokyklose? Tenka pripažinti, kad jeigu tokiuose kaip Didžprūdžių, Jurgeliškių, Miliūnų, Aukštaičių pradinė mokyklų mikrorajonuose neliko nė vieno 7—15 metų vaiko už mokyklos slenkščio, jei Vlado Rekašiaus vardo vidurinėje mokykloje vystomas politechninis apmokymas, tai visoje eilėje rajono mokyklų šie ypatingos svarbos uždaviniai sprendžiami

nepatenkinamai, su stambiais trūkumais. Nors prieš prasidedant šioms mokslo metams buvo dedamos visos pastangos organizuojant tiksliai 7—15 metų amžiaus vaikų registraciją, į šį darbą įtraukiant ir apylinkių Tarybas, tačiau, prasidėjus mokslo metams, 5,3 proc. suregistruotųjų vaikų į mokyklas neatvyko. Tik pritaikius eilę priemonių, kaip moksleivių atvežimą į mokyklą, tėvų, neleidžiančių vaikų į mokyklą, baudimą ir kt., nelankančių mokyklos vaikų skaičius sumažėjo iki 156. Kai kurių mokyklų, kaip Šimonių vidurinės (direktorius V. Karuža), Virbališkių pradinės (vedėjas Merkytė) vadovai bandė nusišviesti nelankančių mokyklos vaikų skaičių. Gi Maksimalių septynmetės mokyklos direktorius Rudinskas 11 apylinkės vaikų su Subačiaus stoties gydytojo Cernausko pagalba aprūpino ligonių

pažymėjimais, atseit, sudaro pateisinamą priežastį jų nelankomumui. Palėvenės ir Vėželių apylinkių vadovai nesuteikė jokios paramos mokyklų vadovams įgyvendinant privalomąjį septynerių metų apmokymą. Rajono mokyklose dar neišgyvendintas moksleivių nubyrimas mokslo metų eigoje. Jei praeitų mokslo metų eigoje 8,5 proc. moksleivių nustojo lankę mokyklą, tai panašūs faktai randa vietą ir šiais metais. Ypač didelis moksleivių nubyrimas vidurinėse ir septynmetėse mokyklose. Vien Subačiaus vidurinėje mokykloje praėjusių metų bėgyje nustojo lankę mokyklą 85 moksleiviai.

Visuotinio septynerių metų mokymo įgyvendinimas glaudžiai rišant jį su politechniniu mokymu—kovinis švietimo darbuotojų uždavinys, kuris turi būti įgyvendintas artimiausiu laiku.

KRITIKA IR BIBLIOGRAFIJA

Patarimai gyvulininkystės darbuotojams

Lietuvos TSR Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugija paskutiniu metu išleido kelias brošiūras žemės ūkio klausimais į pagalbą paskaitininkams. Neseniai iš spaudos išėjo draugijos paruošta V. Elisono brošiūra gyvulių žiemojimo organizavimo klausimu*).

Ižangoje autorius apžvelgia respublikos geriausių gyvulininkų pasiekimus. Jis parodo, kad rezervai žymiai padidinti pieno primelžimą, slypi kiekviename kolūkyje. Ypač svarbu kovoti už tai, kad karvių produktyvumas nesumažėtų. O tam reikia iš pagrindų pagerinti gyvulių žiemojimo sąlygas.

Kaip tai pasiekti, ir pasakoja brošiūros autorius.

Pirmasis brošiūros skyrius paskirtas patalpų paruošimui žiemojimui. Ypatingas dėmesys turi būti atkreiptas į versidžių ir tvartų paršingoms kiaulėms sutvarkymą žiemai.

Oras tvartuose turi būti švarus, tyras. Todėl reikalinga sutvarkyti ventiliacijos įrengimus. Tvartuose oro grynumas priklauso ir nuo sрутų nutekėjimo sistemos. Užsikimšus sрутų nutekėjimo grioveliams, jos išgaruoja, prisotindamos orą gyvuliams kenksmingomis dujomis. Dar blogiau, jei po grindimis susirenka sрутų klanai. Reikia žiūrėti, kad grindys būtų sandarios. Tam pirma reikia gerai suplūkti žemę, užpilti apie 10 cm storio riebaus molio sluoksnį, padėti siją, gerai jas apiplūkti, o tik tada jau kalti grindis, nepaliekant po grindimis jokio tarpo. Tokiu atveju, jeigu grindys turi 1,5–2 centimetrus nuolydį, sрутos subėga į griovelius, ir oras visuomet tvartuose būna švarus, po grindimis nesiveisia žiurkės, sunaikinančios daug pašaro ir platinančios ligas.

Daug reikšmės geram gyvulių žiemojimui turi ir pakankama kiekvienam gyvuliui tvarto kubatūra. Kiekvienam darbo arkliui reikalinga 25–30 kubinių metrų tvarto, veisliniam erzilui — 50–70, karvei — 15–20, veršeliui — 8–12, paršingai kiaulei — 25–30, aviai — 2,5–5, avinui — 5–6 kubiniai metrai. Arkliams, karvėms ir penimoms kiaulėms tvartuose temperatūra turi būti išlaikoma 8 laipsnių šilumos, veršeliams ir paršingoms kiaulėms — 12, avims ir vištomis — 5.

Gero gyvulių žiemojimo sąlyga yra ir planingas pašarų naudojimas. Šiam klausimui nušviesti brošiūroje skiriama daug dėmesio. Kol-

ūkių vadovai ir gyvulių augintojai jau iš anksto turi apskaičiuoti visus pašarų išteklius, kiek žieminių šiaudų reikės pašarui, kiek jų palikti kraikui. Būtinai reikia padaryti gyvuliams šerti ędžias arba lovių. Jokiu būdu negalima pašarų pamesti gyvuliams po kojų. Praeitą žiemą gyvulių šėrimas ir pašarų apskaita bei jų naudojimas buvo gerai sutvarkytas Vilkių rajono „Kelio į komunizmą“ kolūkyje. Čia visi pašarai buvo apsaugoti nuo gedimo ir grobstymo, užpajamuoti, pagal aktus atiduoti sandėlininkui ir buvo išduodami pagal kolūkio pirmininko ir saskaitininko pasirašytas paskyras, prisilaikant mėnesinių pašarų sunaudojimo planų ir zootechniko nustatytų paros davinių.

Dar ne visuose respublikos kolūkiuose yra tipiniai pastatai, aprūpinti automatinėmis girdyklomis, vandeniu. Todėl kai kuriuose kolūkiuose gyvuliai girdomi iš kūrų ir tvenkinių. Per šalčius versingas karvės varinėti tolimą kelią ir girdyti šaltu vandeniu jokių būdu negalima, nes jos gali išsimesti, o, be to, gyvuliai išseikvoja daug šilumos vandeniui sušildyti, kuri taip reikalinga pačiam organizmui.

Neturint specialiai tvartuose įtaisytų girdyklų, reikia vandenį vežti. Vandens temperatūra suaugusiems gyvuliams turi būti ne žemesnė 8 laipsnių šilumos, prieaugliui — 12. Todėl atvežta vandenį reikia išpilstyti į statines ir tvarte palaikyti, kol sušils. Gyvuliai turi būti girdomi visuomet tuo pačiu laiku, geriausia — 20–30 minučių prieš šėrimą sausu pašaru arba po tiek pat laiko pašėrus. Arklius, pašėrus avižomis ar kitais grūdais, leidžiama girdyti tik po 1,5–2 valandų, nes tuoj pagirdžius grūdai pradeda skilvyje brinkti, sukelia dieglius ir kitus gyvulio negalavimus. Melžiamos karvės girdomos po melžimo, nes su pienu iš organizmo išsiskiria nemaža vandens, todėl paskui jos jaučia didelį troškulį ir geriau geria.

Pasivaikščiojimas žiemos metu ore gyvuliams taip pat turi teigiamos įtakos. Prieauglis išleidžiamas į lauką 20–30 minučių jau nuo 4–5 savo amžiaus dienos. Paršeliai iš pradžių išnešami į lauką šiaudais išklotoje dėžėje. Galvijai išleidžiami į lauką 2 kartus per dieną 1,5–2 valandoms. Leidinys yra naudingas kiekvienam gyvulininkystės darbuotojui. Jie daug ko galės pasimokyti, kaip gerinti gyvulių priežiūrą ir siekti aukšto jų produktyvumo žiemos mėnesiais.

K. Juodainis

Naujos knygos

J. Pivoriūnas. DAUGIAMEČIŲ ŽOLIŲ AUGINIMAS. Šioje brošiūroje autorius parodo, kokią didelę reikšmę turi daugiamėčių žolių auginimas kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose tvirtai pašarų bazei sudaryti. Joje apibūdintos labiausiai paplitusių respublikoje daugiamėčių žolių rūšys: raudonieji, rausvieji ir baltieji dobilai, liucerna bei paprastasis gargždenis, įvairios varpinės žolės. Atskiruose skyriuose pateikiama medžiaga apie jų auginimą lauko sėjomainose ir pievose bei ganyklose. Nemaža vietos čia skiriama daugiamėčių žolių sėklininkystės išvystymo klausimams.

Brošiūrą išleido Valsstybinė politinės ir mokslinės literatūros leidykla, 128 psl. 7.000 egz. 1,95 rub.

Ag. J. Grigalauskas. PIEVŲ IR GANYKLŲ PAGRINDINIAI BEI GERO ŠIENO GAMYBA. Brošiūroje nagrinėjamos svarbiausios natūralinių pašarinių plotų pagerinimo priemonės: drėgmės reguliavimas, trėšimas, paviršiaus sutvarkymas ir kt. Joje rašoma apie pievų ir ganyklų priežiūrą, kultūrinės ganyklos įrengimą, žolių mišinių pievoms ir ganykloms sudarymą ir daugiamėčių žolių sėklos rinkimą.

Žemės ūkio darbuotojai čia ras vertingų patarimų apie tai, kaip paruošti gerą šieną, kaip organizuoti pašarų gamybos brigadas, mechanizuoti šienavimo procesus ir kt.

Brošiūrą išleido Valsstybinė politinės ir mokslinės literatūros leidykla, 1955 m. 68 psl. 5.000 egz. 0,75 rub.

B. Liapunovas. PASAULIO ATRADIMAS. Autorius savo knygą skiria įžymiajam mokslo veikėjui, reaktyvinės aviacijos pradininkui, astronautikos kūrėjui K. E. Ciolkovskui atminti. Šioje įdomioje knygoje, pasakojančioje apie žmogaus svajones ir drąsiausius jo mėginimus, atskleidžiama tarybinės technikos galybė, parodomi mūsų šalies mokslininkų pasiekimai. Knyga diegia jaunimui meilę mokslui, darbui, ugdo tikėjimą žmogiškuoju protu. Ji parodo, kad „pasaulio atradime“ su reaktyvinių laivų pagalba turės dalyvauti įvairiausių specialybių žmonės: tarpplanetinio susisiekimo laivų statytojai, metalurgai, energetikai ir kt.

Knygą išleido Valsstybinė politinės ir mokslinės literatūros leidykla, 1955 m. 164 psl. 10.000 egz. 4,20 rub.

(ELTA).

Trumpai iš viso pasaulio

KLR. Kaip praneša laikraštis „Šenjanžibao“, Mukdene įvyko atviras teismas, kuriame buvo teisiamas kontrrevoliucionierius Guan Czai-i. Nuslėpęs savo kontrrevoliucinę praeitį, jis sugebėjo prasiskverbti darbui į viešojo saugumo organus. Bijodamas demaskavimo, Guan Czai-i nušovė vieną viešojo saugumo Mukdeno miesto valdybos atsakingąjį darbuotoją ir mėgino pabėgti, bet buvo sulaikytas. Mukdeno miesto liaudies teismas nuteisė Guan Czai-i mirti. 1.600 miesto gyventojų, stebėjusių teismą, sutiko nuosprendį vieningu pritarimu.

Japonija. Japonijos spaudos pranešimais, 1956 metų kovos mėnesį įvyks Visos Japonijos taikos gynimo kongresas ir vietinės taikos šalininkų konferencijos. Šia proga Japonijos taikos gynimo komitetas paragino Japonijos judėjimo už taiką dalyvius užtikrinti įvyksiančių konferencijų pasisekimą. Pagrindiniai konferencijų uždaviniai, komiteto pareiškimu, yra prisidėti prie santykių su Tarybų Sąjunga ir Kinijos Liaudies Respublika normalizavimo.

Čilė. Amerikos agentūrų pranešimais iš Sant-Jago (Čilė), padėtis Čilėje darosi vis labiau įtempta.

Dėl visuotinio streiko, kurį paskelbė vieningasis profsąjungų centras, prezidentas Ibanjesas del Kampo įvedė apsiausties stovį. I Sant-Jago permesta 30 tūkstančių kareivių. Policija su-

ėmė 250 profsąjungų ir kitų vadovų, jų tarpe Čilės darbo žmonių vieningojo profsąjungų centro pirmininką Blestą. Kaip praneša agentūra Junaited Pres, vidaus reikalų ministerija paskelbė, kad 25 profsąjungų vadovai ir du spaudos darbuotojai ištremti į Pisaguos miestą, kur yra koncentracijos stovykla.

Malaja. Anglijos savaitraštis „Tribiun“ spausdina parlamento nario — leiboristo Brokūėjaus straipsnį apie neseniai vykusias derybas dėl karo veiksmų nutraukimo Malajoje. Brokūėjus rašo, kad tos derybos „buvo vedamos ne tarp laisvų žmonių. Malajos ir Singapūros vyresnieji ministrai dar nėra savųjų namų šeimininkai. Vyriausioji vadovybė priklauso anglams“.

Kaip toliau nurodo Brokūėjus, „kai vyriausieji ministrai parodė iniciatyvą susitikimo su komunistų lyderiais atžvilgiu, anglai padarė spaudimą, siekdami panaudoti tas derybas kapituliacijai primesti. Viešpataujantį vaidmenį kare vaidina anglų kariuomenė ir generolai. Gynybą ir saugumą Malajoje kontroliuoja anglai. Kaipgi tokiomis sąlygomis Rachmanas ir Davidas Maršalas gali vesti derybas kaip laisvi ir suverenūs asmenys? Tačiau ne visuomet bus taip“. Brokūėjus išpėja nedaryti mėginimų uždrausti Malajos kompartiją.

(TASS'o pranešimų santrauka)

Redaktorius J. KISELEVIČIUS

Kupiškio rajono kino tinklo maršrutų grafikas 1956 m. sausio mėn. antrai pusei

Eil. Nr.	Vietovės pavadinimas	Data	Kinofilmo pav.	Eil. Nr.	Vietovės pavadinimas	Data	Kinofilmo pav.
Kilnojamo kino Nr. 1 (kinomechanikas A. Jurkevičius) maršrutas				Kilnojamo kino Nr. 3 (kinomechanikas G. Petrulis) maršrutas			
1	Akmenytė	18	„Šipkos didvyriai“	1	Didžprūdėliai	18	„Žiogas“
2	Siauriai	19		2	Didžprūdžiai	19	
3	Šalteniai	20		3	Gyvakarai	20	
4	Lukonys	21		4	Žaideliai	21	
5	Palėvenė	22		5	Palėvenėlė	22	
6	Skverbai	23		6	Vėžionys	23	
7	Subačiaus m.	24		7	Virbališkiai	24	
8	Maksvyčiai	25		8	Gindviliai	25	
9	Morkūniškis	26		9	Biliūnai	26	
10	Rudiliai	27		10	Vėželiai	27	
11	Puponys	28		11	Kuosėnai	28	
Kilnojamo kino Nr. 2 (kinomechanikas L. Vaitiekūnas) maršrutas				Kilnojamo kino Nr. 4 (kinomechanikas A. Pročkys) maršrutas			
1	Šepeta	18	„Ekspresas iš Niurnbergo“	1	Slavinčiškis	18	„Valkata“ I-II ser.
2	Invalidų namai	19		2	Skodiny	19	
3	Papiliai	19		3	Puožas	20	
4	Šimonys	20		4	Juodpėnai	21	
5	Būtėnai	21		5	Mėliūnai	22	
6	Adomynė	22		6	Vaduvos	23	
7	Punkiškiai	23		7	Bajorai	24	
8	Bugailiškiai	24		8	Skapiškio st.	25	
9	Šimonys	25		9	Tatkonys	26	
10	Migonys	26		10	Skapiškio MTS	27	
11	Gaigaliai	27		11	Plundakai	28	
12	Šepeta	28		Kultūros skyrius			

*) J. Elisonas. Gyvulininkystės fermų paruošimas žiemojimui ir darbai fermose. Valsstybinė politinės ir mokslinės literatūros leidykla, V., 1955 m., 24 psl.